

POÓR EDIT

LÉLEKBŐL SZÓLVA
VÁLOGATOTT VERSEK

Írta és szerkesztette: Poór Edit

Minden jog fenntartva!

A borítóterv:

Poór Edit

Festmény:

Nagy Károly

Magánkiadás

ISBN

Nyomdai munka:

2019.

POÓR EDIT

**LÉLEKBŐL SZÓLVA
VÁLOGATOTT VERSEK**

ELŐSZÓ

KEDVES OLVASÓ!

Nagy szeretettel köszöntök mindenkit, aki e könyvet olvassa.

Ez a kiadvány, az eddig elkészült versesköteteim válogatásából áll, így találhatnak benne több témakörből is, melyek remélem elnyerik tetszésüket.

Magamról csak annyit szeretnék megemlíteni, hogy az irodalmat mindig nagyon szerettem, de pályám más irányba futott. A sors úgy alakította életem, hogy több szabadidő révén 2011-től kezdtem el verseket írni, különböző témakörökben. Későbbiekben novellákkal és regényekkel bővítettem írásaimat.

Számos költői, irodalmi és művészeti társaságnak tagja vagyok, és folyamatosan publikálok ezeken az internetes portálokon.

A You Tube - csatornán hallhatnak verseimből, előadóművész tolmácsolásában.

Alkotásaim rendszeresen jelennek meg magazinokban, különböző kiadványokban és Antológiákban.

Köszönöm, hogy olvasnak és figyelmükkel megtisztelnak!

Debrecen, 2019.

Poór Edit

A szeretet himnusza

„Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén,
Ha szeretet nincs bennem,
Csak zengő érc vagyok vagy pengő cimbalom.
Legyen bár prófétáló tehetségem,
Ismerjem bár az összes titkokat és minden tudományt,
Legyen akkora hitem, hogy hegyeket mozgassak,
Ha szeretet nincs bennem,
Mit sem érek.
Osszam el bár egész vagyonom a szegényeknek
S vessem oda testem, hogy elégessenek,
Ha szeretet nincs bennem,
Mit sem használ nekem.
A szeretet türelmes, a szeretet jóságos,
A szeretet nem féltékeny,
Nem kérkedik, nem gőgösködik,
Nem tapintatlan, nem keresi a magáét,
Haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója,

Nem örül a gonoszságnak,
De együtt örül az igazsággal.
Mindent eltűr, mindent elhisz,
Mindent remél, mindent elvisel.
A szeretet soha el nem múlik.
A prófétálás megszűnik,
A nyelvek elhallgatnak,
A tudomány elenyészik.
Tudásunk csak töredékes,
Töredékes a prófétálásunk is.
Mikor azonban eljön a beteljesedés,
Ami töredékes, véget ér...”
„Most megmarad a hit, remény, szeretet,
Ez a három,
De köztük a legnagyobb a szeretet.”

Pál Apostol

FÉNYBEN ÉLNI CÍMŰ KÖTETBŐL
MÁTRAFÜREDI KÁPOLNA

Ó, gyönyörű kápolna,
Oly vonzó barokk stílusa.
Park közepén emelkedik,
Keresztelő Szent János nevét viseli.
Áldásos tiszta léghőre,
Érződik szentek itt léte.
Kápolnával szemben Jézus keresztje,
Harangszó szólít a misére.
Alázat, szeretet kíséri a hívőt be,
Méltósággal jelenik meg az Úr,
Kísérik őt angyalok szolgálatul.
Megtelik a kápolna,
Tiszta érzés világával,
Bent ülő hívőket tölti fel,
Isten utáni vággyal.

Véget ér a mise,
Lelkek imádsággal telve.
Angyalok serege,
Kísér az úton hazafele.

Debrecen, 2015.

ÚTON A FÉNYFELÉ

Köszönöm, hogy vagy nekem,

Drága tanító mesterem.

Mindig velem vagy,

S fogod a két kezem.

Mutatod fény utam,

Kezem el nem engeded.

Vezesd lelkem kérlek,

Utamon hozzád, majd elérjek.

Bűneim bocsánatát így kérem,

Mert ember vagyok s vétkezem.

Légy áldott jó Jézusom,

Néked sok hálával tartozom!

Debrecen, 2015.

VÁNDOR

Vándor vagy e földi világban,
Ide születted válladon tarisznyával.
Tartalmát te válogattad magadnak,
Földi utadon kísérő társadnak.
Vándorlásod itt meddig tart,
Te döntötted el még odaát.

Így utadat magadnak tervezted,
S a cél megvalósítsd tervedet.
Ne félj hát, ha nehéz az utad,
Nehézséget is te választottad.
Batyud tartalmát jól felhasználva,
Találsz gyógyírt minden bajra.

S amikor tarisznyád már kiürült,
Tudni fogod, hogy utad is beteljesült.
Készülj hát vándor új út vár rád,
Hidd el ott örömmel várnak Te rád.
Letetted gondokkal tele súlyodat,
Magaddal viszed a tapasztalatodat.

Vándorlásod más világban folytatódik,
Ott angyalok lesznek segítők társaid.
Földi életed csupán emlék lesz már,
Mégívott csatákra nem is emlékszel már.
S ha egyszer mégis visszavágynál,
Jussanak eszedbe kiket szeretettel itt hagytál.

Debrecen, 2014.

CSEND

Csak hallgatsz és ülsz némám,
Külvilág felé megszűnik figyelmed már.
Érzed az úrt mely körül vesz,
Érzed a csendet mely benned lesz.
Visszahúzódasz lelked mélyébe,
Gondolatok megszűntek elmédben.

Hallgasd a csendet némán,
Halld a csend megszólal egy hárfán.
Mily különös lágy dallam,
Szférák zenéje szól halkan.
Együtt lebegsz most e térben,
Lelkedben mély szeretet és béke.

Szikrázó fényáradat körülötted,
Angyalok járnak öröm táncot neked.
Boldogan ünneplik érkezésed,
Megmutatják az életutad néked.
Táncolj hát örömmel most velük,
Hisz a te lélektáncod táncolod velük.

Hozd magaddal a fényt és ritmust,
Hogy szíved jól ismerje a taktust.
Órizd meg lelkedben a békét,
Az elméd mindig maradjon békés.
Szeretetről szóljon az életed,
Boldog lehessen az itt léted.

Debrecen, 2014.

LILA AKÁC

Rég múlt idő tovaszáll,
Emlékeim között megmaradtál.
Bódító Lila akác illata átjárt,
A fák egymásba borulva öleltek át.

Napsugara vidáman sütött le ránk,
Míg a ruhánkat lágy szellő járta át.
Elmerengtünk e gyönyörű létben,
Egy kis virágot emlékül levágtál nékem.

Akkor még nem gondoltuk,
Ez lesz tőled az utolsó emlékem.
El kellett menned szólított a végzet,
Időd itt lejárt az életed már ott éled.

Lila akác illatát amikor megérezem,
Tudom, hogy most is Te küldöd nékem.
Vezessen hát utad szellők szárnyán,
Csillagok között boldog pályán.

Ha itt az idő megyek várj reám,
Addig is Lila akácok között gondolj reám.

Debrecen, 2014.

KÉT SZÍV EGY LÉLEK

Valamikor réges – régen,
Két szívet hordozott magában a lélek.
Egyek voltak és boldogok.
Ám, idő múlásával kettészakadt e lélek.

Szeretlenség ereje eltávolította végleg,
Azóta keresik egymást e földi világban,
De nem lelik igaz párjukat,
Az életek egymásutánjában.

Egymás iránti tiszta, őszinte vágy,
S egy magnetikus szál, mi köti össze őket,
Így találhatnak egymásra, egyik földi életükben.

A lelkek szabadok és felismerik egymást,
Feltör közöttük az ősi egység, varázs,
Felejthetetlen földön túli érzés és vágy.

Lélekben eggyé olvadnak, mint régen,
S az égiek áldássukkal pecsételik végleg.
Szeretet fényében ragyog lelkük,
Az úton együtt mennek tovább.

Tudják egymás nélkül nem léteznek már,
A szeretet lángja fénylik szívükben,
Így őrzik az egységet lelkükben.

Debrecen, 2012.

IMA

Uram! Légy áldott mindenért,
Amit életemben értem tettél.
Köszönöm a mindennapjaimat,
Azt, hogy utadon megtartasz.
M megbocsájító, szerető erődöt,
Mellyel hitemet mindig erősítet.
Áldásodat kérem az angyalokra,
Kik vigyázó szárnyukkal terelnek utamra.
A szeretet erejét kérem mindazokra,
A földön és égben lakókra,
Hogy békesség szálljon az univerzumra.
Uram! Legyen meg mindenben a Te akaratod!
Ámen.

Debrecen, 2013.

GYÁSZ

SZERETETT NAGYNÉNÉM TÁVOZÁSÁRA

Elment ki hozzád tartozott,
Ki itt a földön családtagod volt.
Lejárt az ideje s nem szólt előre,
Végcéljához érve csak ment előre.

Kiszabott idejét leélte tisztességgel,
Majd csendben távozott erényeivel.
Most fájdalom érzése járja át lelked,
Hiszen akit szerettél elvesztetted.

Ő mindig hiányozni fog neked,
De imádban ad át szereteted.
A gravitáció őt már nem vonzza,
Lelke angyalok között talált otthonra.

Engedd hát szabadon szárnyalni,
Az angyalok között fényben járni.
Őrizd meg szívedben emlékét,
Hagyd, hogy felhők között élje életét.

Szellők szárnyán majd rád talál,
Arcodat lágyan simítja végig már.
Amikor te utad is végcéljához ér,
Angyalok között Ő lesz az egyik ki vár.

Debrecen, 2014.

ESÉLY

Fejed fölött összegyűltek a fellegek,
Ahogy felnézel már nem látod a kék eget.
Mi egykor gyönyörű kék volt,
Nap sugara szemedbe fényt szórt.

Látóhatár messzeségbe torkolt,
Életedben a remény szikrát szórt.
Jött a vihar feltartóztathatatlanul,
Zápor a könnyet lemosta arcodról.

Visszahúzódva magányodban,
Csöndben csak vártál és vártál,
Vajon kisüt e majd a nap újra,
Leszel e még boldog újra?

Egy reggel amikorra felkelsz,
Veled együtt már a nap is felkelt.
Amint sugara hozzád is elér,
Ráébredsz kaptál még egy esélyt.

Boldog vagy kimondhatatlanul,
S hálás mind untalanul.
Újra csodálhatod a kék eget,
Nap sugara beragyogja életed.

Vigyázz hát az ébredő fényre,
Őrizd meg jól a messzeségbe,
Kísérje utad végig a napsütése.

Debrecen, 2014.

ÉDES ÁLOM

Édes álom de jó, hogy vagy,
Oly jó, hogy álomban velem vagy.
Az álom egy köztes lét,
Ahol elválaszthatatlan föld és az ég.

Álomban együtt vagyunk,
Földi távolság álomban áthidalható.
Lelkem egy kiszáradt folyó,
Melyben TE vagy a gyógyírt hozó.

Testünk e földön egymástól távol él,
Míg az álomvilágban nincs idő és tér.
Itt újra, meg újra egymásra találunk,
Lelkünk forró szomját így olthatjuk.

Édes álmom de jó, hogy vagy,
Oly jó, hogy álmomban TE nekem vagy.

Debrecen, 2013.

BÁTYÁMHOZ

Drága Bátyám, nagyon hiányzol nekem,
Boldog gyermekkorunkra emlékezem,
Mindig vigyáztál rám s megvédtél, ha kellett.
Sok mindenre megtanítottál,
Én ezért hálás vagyok neked.

Esküvőm napján ölelő két karodba zártál,
Sok boldogságot nekem e – ként kívántál.
„Légy nagyon boldog hugi! „

Most is fülembé cseng szavad,
Majd felemeltél így folytattad,
„A világon legszebb húgom nekem van! „

Életed pályája rövidre szabódott,
Az Úr korán magához szólított.
Így tested e földi világból,
Hirtelen, búcsú nélkül távozott.

A lányomat kit annyira vártál,
Hogy majd jó keresztapja légy,
Sajnos már nem láthattad,
Hiszen születése előtt még,
Földi dimenziókat itt hagytad.

Lélekben tudom, hogy velünk vagy,
A szereteted soha el nem hagy.
Azóta nincs ki vigyázzon rám idelent,
Sorsom az, hogy egyedül élem életem.

Hiányzik két erős karod,
Mely minden bajtól megóvott.
Az életemben felvállalt feladatomban,
Maradéktalanul megoldom.

S amikor, majd én átmegyek,
Te már idelent leszel gyerek.
Remélem, hogy ez az életed,
Majd sikeresebb lesz neked.

Találkozásunkig sok idő telik el,
De én majd fent várlak,
Ahogy egy jó testvérnek kell.

Debrecen, 2012.

ATYÁM

Atyám hálás vagyok néked,
Igazságos szereteted kíséri létem.
Fényed beragyogja az univerzumot,
Tökéletességed irányítja a sorsot.
Csodálatos világod,
Köszönet és hála néked!

Engedted, hogy újra éljek,
Általad fejlődjön a lélek.
A hozzád vezető úton,
Folyamatos energia szálon,
El nem engedsz végleg.
Köszönet és hála néked!

Egyetlen fiadat leküldted a földre,
Ki csillagként világított a sötétlő éjben.
Megmutatta nekünk a fények útját,
Szerető, megbocsájtó lényével előttünk járt.
Hűen követve őt lelkünk hozzád eltalál.
Köszönet és hála néked!

Szentlélek tüzével tisztítod bűnünket,
Kegyelmeddel elárasztod lelkünket.
Hitünket bizonyossággal erősíted,
Reményünket megtartod tebenned.
Szereteted áldásként hullik le ránk,
Köszönet és hála néked!

Debrecen, 2014.

ANYÁK NAPJÁRA

Köszöntelek Anyák napjára,
Most virágot viszek sírodra.
Feléd száll lelkemnek sóhaja,
A szívemnek tele hálája.

Ó, könnyeim érted hullana,
Tudom, hogy bánatot okozna.
Te világod béke otthona,
Öröklét, boldog harmónia.

Elér a szeretet hulláma,
Az ölelő karom nyúl vágyva,
Álomvilágban megtalálva,
Áldott Édesanyám, Te Drága!

Debrecen, 2017.

BIBLIAI TÖRTÉNETEK VERSBEN /ÓSZÖVETSÉG/ CÍMŰ
KÖTETBŐL

NOÉ

Ádám, Éva és Káin, Ábel,
Rég múlt a földön sok év eltelt.
Az emberek gonoszok lettek,
Romlottak és Istentelenek.

Csak Noé és családja maradt,
Isten hű szolgálata alatt.
De csúfolták és kinevették,
Az Úr igaz szeretetéért.

Az erőszak elharapódzott,
Isten ezért megharagudott,
Hogy a bűnös élet pusztuljon,
Földre özönvizet zúdított.

Ám, Noénak még időben szólt,
Góferfából, bárkát készítsen.
Élelemből eleget vigyen,
Állatfajokból egy pár legyen.

Megnyíltak az ég csatornái,
Mélyéségből földnek forrásai,
Élet felett víz uralkodott,
Bűnnek nyoma nem maradhatott.

Fél év múlva új élet sarjadt,
Eltűnt a víz, föld kiszáradt.
Noé bárkája megfeneklett,
Ararát hegyén áldott kezdet.

Úrnak, Noé oltárt épített,
Isten neki ígéletet tett;
Nem lesz több özönvíz a földön,
Szövetségre lépek veletek.

Szivárvány ívem lesz felhőkön,
Szövetségemet így jelölöm,
Én közöttem és a föld között,
Látva újszövetséget kötök.

Debrecen, 2017.

ÁBRAHÁM ÉS IZSÁK

Ahogy Isten megígérte,
Sára fiút szült egy évre.
Igazi nagy csoda volt ez,
Mert Ábrahám már százéves.

Nagy boldogsággal nevelte,
Fiát, Izsáknak nevezte.
Mindenkinél jobban szerette,
Erős ifjú lett belőle.

Így szólt az Úr Ábrahámhoz,
Add vissza nekem Izsákot.
Indulj, Moria hegyhez hozd,
Nekem áldozd fel őt majd ott.

Megrendült nem várt kérésre,
Gondolta, mindennek vége.
Gyötrődött egész éjszaka,
Isten, miért kéri vissza?

Ő tudja egyedül okát,
Ábrahám nem tehetett mást.
Imádta mindkettőjüket,
Ám, választania kellett.

Elindultak hát a hegyre,
Tüzet, fát magukkal vittek.
Izsák, apját megkérdezte,
Élő áldozat, majd hol lesz.

Ábrahám, így elmesélte,
Hogy Isten őt mire kérte.
Egész úton imádkoztak,
Egymástól ők elbúcsúztak.

Az oltárt megépítették,
Izsákot már felfektette,
Ábrahám, kést elővette,
De az Úr ezt nem engedte.

Rákiáltott Ábrahámra,
Ne tedd! – már látom hitedet.
Mert engedelmeskedtetek,
Hatalmas, nagycsalád lesztek.

Örömteli boldogságuk,
Az Úrban lett bizonyosságuk.
Ott mindjárt egy kost találtak,
Ő lett élő áldozatuk.

Debrecen, 2017.

JÁKOB FIA JÓZSEF

Jákobnak tizenkét fia volt,
A legkisebb neve József volt.
Jákob legjobban őt szerette,
Fivérei rá irigykedtek.

József álmait elmesélte;
A mezőn ők kévét kötöttek,
Az ő kévéje állva maradt,
Többieké elé borultak.

Ezt az álmot még egy követte;
A Nap, a Hold, tizenegy csillag,
Mind leborultak őelőtte,
A testvérek megharagudtak.

Az álmok miatt felbőszültek,
Izzott féltékeny irigységük.
Bosszút forraltak József ellen,
S gondolták, majd agyon üssük.

Előbb száraz kútba vetették,
De közeledett egy karaván,
Nekik hús ezüstért eladták,
Így került József Egyiptomba.

Az Úr segítette Józsefet,
Fáraónak főembere lett.
Felesége megkísértette,
De az Úr törvényét meg nem szegte!

Megfejtette fáraó álmát,
Felügyelte egész országát.
Az éhínség hét esztendőjén,
Csak Egyiptomban volt elég kenyér.

Testvérei felkerekedtek,
Kánaán földjéről Egyiptomba,
Gabonát venni otthonukba,
Ám Józsefet fel nem ismerték.

Így földre borultak előtte,
József felismerte bátyjait,
Majd megcsókolta testvéreit,
Miattam ne keseregjete.

Az Isten küldött elöttetek,
Hogy ti életben maradjatok.
Menjete jó hírrel apámhoz,
Gósen földje lesz majd tiéte.

Debrecen, 2017.

TÍZ PARANCSOLATBÓL

„ÉN VAGYOK A TE URAD, ISTENED”

Az ég mennydörgött és villámlott,
Erős kürtzengés hallatszott,
Az Úr hangja mindent áthatott,
„Én vagyok a te Urad, Istened”

Ekként szól az Úr Sion hegyén,
Visszhangzik ma is szívek mélyén.
Ember szeresd a Te Istened,
Ki téged a földre teremtett.

Őt illeti minden tisztelet,
E létben csiszolja lelkedet.
Emeld alázattal szívedet,
Ő általa nyersz majd kegyelmet.

Ne kételkedj Atyánk létében,
Meggzabadít Ő kétségtelen.
Akár a vérzivatarokon,
Akár úszó könnytengereken,

Kiszabadít és hordoz téged.
De nem úgy, ahogy Te akarod,
Fogva tart önző gondolatod,
Eltévelyedett ember lélek.

Hanem hallgasd az Úr beszédét,
Keresd és éld az Úr törvényét.
A fényutadat megtalálva,
Gondjaidat tedd oltárára.

A Sinai hegy mennydörgését,
Felváltja az idő múlása.
Épp úgy csendes szellőként,
Lágyan, de szól az Úrnak hangja.

„Én vagyok a te Urad, Istened”
Hangzik időtlen – idők óta.
Örökké él az Isten szava,
Ha hisz vagy nem e föld lakója!

Debrecen, 2017.

„TISZTELD ATYÁDAT ÉS ANYÁDAT!”

„Tiszteld atyádat és anyádat!”

A Legfontosabb parancsolat,
Mit Isten törvényben elrendelt,
Emberek közötti viszonyban.

Földi létben az első kihez,
Mint ember hozzákapcsolódik,
Életét adó párhoz születik,
Szülőkhöz lélekben kötődik.

Tisztelni kell az életet,
A forrást, amelyből ő is lett,
Istennek a rendelkezését,
Hogy épp ott kezdje el életét.

Ki vétkezik a szülei ellen,
Az vétkezik az élet ellen.
Ki vétkezik az élet ellen,
Nem lehet hosszú életű sem.

Nagy értékű a földi élet,
Felemel, javulásra késztet,
Mit Isten ajándéku adott,
A lélek, fejlődésre kapott.

Az Úr országában nincs helye,
Tisztátalanságnak vagy bűnnek,
Eme földi létben a lelkek,
Emelkedésre kényszerülnek.

Így elérik a harmóniát,
A békesség, szeretet vágyát,
Betartva Úr parancsolatát,
Elnyerik majd Isten országát.

Debrecen, 2017.

„NE MONDJ HAMIS TANÚBIZONYSÁ- GOT!”

A földi törvény is bünteti,
Ki hamisan vall társaira.
Ha jogi formát elköveti,
Bánja három év szabadsága.

A sátánnak sötét világban,
Szüksége van a hazugságra,
Ne derüljön fény gonoszságra,
Így kerülnek a hálójába.

Soha ne mondj valótlanságot,
Ne vidd létedbe hazugságot,
Mindig légy igaz és egyszerű,
Őszinte, egyenes jellemű.

ÓrizkedjeteK a pletykától,
Hízeldetés válfajaitól,
Ez mind hamis bizonyágtevéS,
A gonosztól megkörnyékezés.

Ki, ezen törvényt be nem tartja,
Megébredve szellemvilágba,
Kiutat majd nem találja,
Ó hazug labirintusába.

Ránccal tele lélekruhája,
Felírva összes hazugsága,
Itt azoknak van boldogsága,
Kinek ránctalan lesz ruhája.

A földre születés kegyelem,
Azért adatik az embernek,
Mert számadáskor a léleknek,
Hiányos igazság mérlege.

Hibát, bűnt, melyet elkövetett,
Vagy amit rosszul cselekedett,
Istentől nyílt lehetőséggel,
Kiigazítsa szeretettel.

Kik Isten törvényében élnek,
Igazsághoz hűek maradnak,
Csak igazságot cselekszenek,
Lélekben tiszták maradjanak.

Debrecen, 2017.

A BÖLCS SALAMON

Dávidnak királyi székébe,
Salamon ült Atyja helyére.
Megjelent álmában az Isten,
Kérdezte őt, mit adjak néked?

Salamon bölcsességet kérte,
És az engedelmes szívet,
Tudjon igazságosan, bölcsen,
Ítélni a népe felett.

Isten mind ezt megadta neki,
Megígérte, tiszta szívet látva,
Amit nem kért, azt is megadja,
Gazdag és dicső királyságot.

Két nő ment hozzá ítéletért,
Egy szép csecsemőt vittek elé,
Az éjszaka egyszerre szültek,
Ám, meghalt egyiknek gyermeke.

Amíg aludt a másik asszony,
A két csecsemőt kicserélte.
Amikor felébredt az asszony,
Nem az ő fia felismerte.

Ezen nagyon összevitáztak,
Királyhoz mentek igazságra.
Előadták történetüket,
Mindketten akarták a gyereket.

Vágjátok ketté a gyermeket,
Salamon így bölcselkedett.
A gyermeket meg ne öljétek,
Kialtott az igazi anya.

Inkább a másik nőnek adja,
Így derült fény az igazságra.
Salamon király bölcsessége,
Egész Izraelt körbejárta.

Salamon templomot épített,
Kőből, Cédrus fából Istennek.
Belül színarany volt minden,
Szövetség ládát is ide vitték.

Ebben volt a Tízparancsolat,
Amit Mózes írt kőtáblára,
Salamon Úrhoz imádkozott,
Kért kegyelmet, bűnbocsánatot.

Isten áldását a templomra,
Aki betér, majd imádkozva,
Minden vétkét az Úr megbocsátsa,
Ellenségeitől megóvja.

Debrecen, 2017.

ILLÉS ELRAGADTATÁSA

Jezabel értesült róla,
Hogy Illés kivégeztette
Neki kedves prófétákat,
Ezért tört Illés életére.

Illésnek menekülnie kellett,
Meg sem állt gyalogolt a pusztába,
Fáradtan, kimerülten rogyott le,
Egy terjedelmes bokor tövében.

Arra gondolt, inkább meghalna,
Elfáradt testileg, lelkileg,
Még az Úrnak is imádkozta,
Had haljak meg, had haljak meg.

Majd mély álomba szenderült,
Isten Illést el nem hagyta,
Ébresztette angyalok szava,
Evett, ivott és felüdült.

Nagy út vár rá, mondták az angyalok,
Negyven napon át ismét gyalogolt,
Majd megérkezett Hóreb hegyéhez,
Miket tegyen, elmondta ott Isten.

Visszafordult az Úr parancsára,
Utódját, Efézust felkereste,
Együtt jártak, mint tanítványa,
Ám, eljött a nap tisztét átadja.

Tüzes szekér jelent meg az égen,
Tüzes lovakkal elébe fogva,
Illés felemelkedett az égbe,
Isten őt a menybe elragadta.

Debrecen, 2017.

DÁNIEL AZ OROSZLÁNOK VERMÉBEN

Nebukadneccar felfuvalkodott,
Számúzték, letaszították a trónról.
Fia Belsaccár lett helyette,
Magát, Isten fölé helyezte.

Látomását Dániel megfejtette,
Miszerint királysága feloszlik.
Még éjszaka Belsaccárt megölték,
Trónját, Dáriusz foglalta el.

Dáriusz kedvelte Dánielt,
Király biztosok irigyelték ezt.
Nem találtak fogást Dánielen,
Tőrbe csalták királyi törvénnyel.

Dáriusz királyt rávették,
Írjon alá egy új törvényt,
Miszert harminc napon át,
Tilos minden imádkozás.

Ki szigorú tilalmat megszegi,
Oroszlánok vermébe vettetik.
Dániel napi háromszor imádkozott,
Elővezették királyi biztosok.

Bepanaszolták a királynál,
Követelték mi törvényszegésért jár.
Dáriusz, sajnálta Dánielt,
De törvénysértést követett el.

Dánielt bedobták a verembe,
Bízott, megszabadítja Istene.
A király reggel hozzá ment sietve,
Életben találja remélte.

Dáriusz, szólította Dánielt,
S ő sértetlenül, így felelt;
Éjszaka leszállt Isten angyala,
Oroszlánok száját befogta.

Örült a király, veremből kihúzta,
A hamis kormánybiztosokat,
Oroszlánverembe dobatta,
Ők lettek gonoszságuk áldozata.

Debrecen, 2017.

JÓB PRÓBATÉTELEI

Élt egyszer egy Jób nevű ember,
Egyenes és fedhetetlen.
Hét fia, három lánya született,
Voltak állatai ezer számra.

Egy napon az Úr elé álltak,
Az angyalok és a sátán,
Az angyalok dicsérték Jóbot,
De a Sátán, kísértést hozott.

Isten engedte kísértését,
Ismerte Jób fedhetetlenségét.
Tudta, kiállja próbatételét,
Az Úr jól vigyázta életét.

Sátán elvette földi javát,
A gyermekeinek életét.
Jób érezte mély fájdalmát,
Mégsem hagyta el Isten hitét.

Így imádkozott leborulva;

Mezítelen jöttem e világra,
Mezítelen térek is vissza,
Az Úr adta, az Úr elvette,
Áldott legyen az Úr neve.

Nagyot csalódott a sátán,
Mert Jób kiállta a próbát.
Isten ellen nem vétkezett,
Semmi sértést el nem követett.

Nem hagyta ennyiben a Sátán,
Ismét kísérteni próbált.
Hozott rá nagy testi fájdalmat,
Megkeseredett szíve Jóbnak.

Boldog halandó kit Isten megfed,
Mindenható fenyítését, meg ne vesd.
Mert Ő megsebez, de be is kötöz,
Keze, ha összezúz is meggyógyít.

Jóbot, barátai így vigasztalták,
Könyörüljetek rajtam mondta;
Tudom, hogy az én megváltóm él,
És megáll az én porom felett.

Debrecen, 2017.

FÉNYBEN ÉLNI CÍMŰ KÖTETBŐL

SÁRGA CSILLAG

A MÁSODIK VILÁGHÁBORÚ 70. ÉVFORDULÓJÁRA

A sárga csillagot,
Kötelezően viselned kell.
Hovatartozásod jeléül,
Kabátodra kitűznöd kell.
Ó, miért e szomorú, nehéz sors?
A háború oly kegyetlenül elsodor.
Nem számít a sok emberélet,
Csak győzhessenek a hadvezérek.
Fájdalomtól ránduló testek,
Kik a csatatéren mind elestek.
Otthonukban hiába várták őket,
Csak a halálhírük érkezett meg.
Nem volt mind ez elég,
A fajgyűlölet szikrája ég.

Családokat hurcoltak el,
S a tehervagonokon ott volt a jel.
Könnytől áztatott arcok,
Fájdalomtól remegő kezek,
Még utoljára búcsút intenek.
Sípszó hasít a levegőbe,
S a halálvonat elindult a temetőbe.
Megtört szívvel, alázatos lélekkel,
Adózzunk emlékművük előtt tisztelettel.

Debrecen, 2015.

EGY KÖZKATONA

A MÁSODIK VILÁGHÁBORÚ 70. ÉVFORDULÓJÁRA

Ifjú suhancként,
Tizennyolcat alig töltöd be még,
Már érkezik hozzád a távirat,
Férfiként szolgálj hazádat.
Behívó parancs csatába szólít,
Nem tehetsz mást, indulnod kell.
Családodtól érzékeny búcsút veszel,
Hiszed, még egyszer visszaérsz.
Bajtársaiddal árokban lapultok,
Gyalogos támadás sípszóját várjátok.
Fejetek felett golyózáporok zúdulnak,
Majd, hirtelen egy hangrobbanás,
Sáncotokba történt a becsapódás.
Körülötted repeszekről sérült katonák,
Görcsös fájdalmukban vívják a haláltusát.

Az ütéstől, mely mellkason talált,
Megremegsz, várod a halált.
Az égő zsibbadás eluralja testedet,
S a fájdalmadat már nem érzed.
Magaddal viszed utolsó képként,
A csatamezőt, mint távoli fénykép.
Hősi halotti sírodnál emlékmű áll,
Nemzeti koszorút tiszteletadással helyezik rá.

Debrecen, 2015.

PEARL HARBOR

A MÁSODIK VILÁGHÁBORÚ 70. ÉVFORDULÓJÁRA

Európában javában folyik a háború.
Amerikaiak szándékosan távol maradnak,
Bár Japánnal politikai nehézségeik akadnak.
Pearl Harbor egy kis békés sziget,
A Csendes óceán egyik égköve.
Az öbölben neves csatahajók sorban,
Ez Amerika büszke, nagy flottája.
Mily csodálatos e táj látványa,
Szikrázó napsütés hatja át a völgyet,
Az ég sziluettje egybeolvad óceán kékjével.
Hadihajók békésen ringanak a kadétkok alszanak.
Nem sejtik még, mily sötét ármányt hoz a következő óra.
Pirkadatkor édes álmukból ébredő tengerészek,
Rémülten eszmélnek őket támadás érte.
Fegyverük után rohannak, de késve,
A hajójukat már a torpedó elérte.

Első hullámban a flotta került óceán mélyére.
Japán vadászgépek sora bombázza a térséget.
Égi háború zajlik Pearl Harbor felett.
Fejvesztve menekülnek az emberek,
Romokban menedéket keresnek.
Korházban egyre több a sebesült,
De, a légi támadás ide is lecsap kíméletlenül.
Hallottak száma folyamatosan nő,
Sebesültek ellátása már nem orvosolható.
Megsemmisült a sziget reptere,
Vele együtt Pearl Harbor légtere.
A második hullám után elcsendesedett a táj,
Hatékony támadásuk miatt,
Szükségtelen volt a harmadik hullám.
Amerika súlyos veszteséget szenvedett,
A hadüzenet későn érkezett.
Válaszul megtámadta Japánt,
S a háború világméretűvé szélesedett.
Debrecen, 2015.

A NEGYEDIK DIMENZIÓ LÁTOMÁSA

Itt élek e szép földi világban,
Elindul lelkem a szellemvilágba.
Látom földünket ragyogó kékben,
Aranyháló védelmezi a térben.
Feltűnik vigyázó angyalok lénye,
Kristálygömböm emelkedik a fénybe.
Szférák örvényén egy kapuhoz érve,
Már a negyedik dimenzióba lépek.
Arany fénysugár tölti be a tájat,
Fák, virágok áthatóan szikráznak.
Gyémántos csillogással ragyognak,
Szivárvány színeiben pompáznak.
Gyönyörű réten patak csordogál,
Part mentén fehér kő díszítősor áll.

Ezüstös tükröződése áthatóan tiszta,
Az életvize a lelket meggyógyítja.
Éneklő madarak hangjai szférák zenéje,
Örömmel táncolnak reá égi tünemények.
Invitálnak engem is, de időm lejárt,
A föld vonzása már erősen hat reám.
Megköszönöm szíves látásukat,
Magammal hozom az áldásukat.
Újra itt vagyok e földi honban,
Megőrzöm őket a tudatomban!

Debrecen, 2015.

LÁTOMÁS KERESZTELŐRŐL

Templomban áhítat csendje,
Piciny leányka vár keresztelésére.
E bájos tündérnek Julia a neve,
Papi szertartások elkezdődnek vele.

Míg földi világban folyik a rituálé,
Lélek keresztsége a szellemvilágé.
Hatalmas angyalok jelennek meg sorban,
Kápolna falánál sorfalat állnak nyomban.

Az oltár felett szent fények örvényében,
Jézus, Mária és Isten Atyánk körben.
Julia kis angyali lélek alázattal lebeg eléjük,
Isten áldásával szentkeresztséget felvéve,

Kezében szenttézzel visszatér testébe,
Küldetése földi létben szentkeresztisége.
Áldott lénye szeretett fényében,
Ragyogó csillagként vezeti életében.

Debrecen, 2015.

NOVEMBER ELSEJE

November elseje megemlékezés napja,
Emlékezünk drága eltávozottjainkra.
Kik szellemvilágban éltek ott fent,
Mi mécesst, gyertyát gyújtunk itt lent.

Spirális fényörvénnyel emelkedett fel lelketek,
Most gyönyörű szférákban élitek életeteket.
Letettétek e földi világ súlyos terheit,
Szabadon szárnyaltok fénylő angyalként.

Szeretetünk örök lángja hozzátok száll,
Ti szellők simogatásával válaszoltok reá.
Szemünkből könny arcunkon végig pereg,
Közösen töltött életutunk fel – feldereng.

S majd, ha mi szívünk is utoljára dobban,
Örömteli találkozásunk lesz csillagokban.
Szentlélek tűzétől tündököljön lelketek,
Missziós utatokon Isten áldása kísérjen.

Debrecen, 2015.

ÉLET TEMPLOMA

Hunyd, be szemed láss csodát,
Eléd tárul egy pompázó világ.
Fényörvény emeli lelked magasba,
Megállsz gyönyörködni egyik szférában.

Szikrázó színekben tündököl minden,
Dús energiától fák ragyognak itt fenn.
Harmónia és béke hatja át a teret,
Fényvirágok hajladozva lágyan zenélnek.

Andalító ritmusra angyalok táncolnak,
Feltöltő erejét érzed e látványnak.
Távolban egy templom tűnik fel,
Az Élet temploma előtted tárul fel.

Csillogó aranyban megnyitja kapuit,
Szeretet mindent rózsaszínbe borít.
Lépj be bátran várnak már rád,
Atya és Jézus áldott oltáránál.

Tedd le bánatod megoldatlan gondod,
Kérj az Úrtól bűneidre bocsánatot.
Legyen hited az Ő erejünkben,
Bocsáss meg te is ellened vétkezőknek.

Szeretet vezessen utadon tovább,
S hagyd, hogy az Úr viseljen gondot reád.
Kérj tőlük erőt minden napjaidhoz,
Áldásukkal lesz tele a holnapod.

Debrecen, 2016.

ÁTMENET

Megszületésünk boldog pillanat,
Sors utunk felvállalt feladat.
S ha időnk lejárt újjászületünk odaát,
Lelkünk szellemvilágban végzi munkáját.

Nehéz elengedni ki itt maradt,
Hiány fájdalma könnyáradat.
Szívünkben őrizzük emlékek sorát,
Kérjük az Úrtól vigasztalás angyalát.

Észrevétlen könnyű az átmenet,
Eltávozott szeretteink várnak fent.
Pihenésül szolgáló gyolcsba fektetnek,
Mesés fényáradatban lebegnek.

Tündérek saját szférába kísérnek,
Földi életünkről a filmünk lepereg.
Látjuk hibáink mily jellemünkből ered,
Lélekcsaládunkhoz visszahoz a szeretet.

Addig, míg újra születünk itt lent,
Magas szellemek tanítanak fent.
Isten vigyázó, kiáradó kegyelme,
Árad szerte minden lélekre.

Debrecen, 2015.

JÉZUS IFJÚKORA

India

India királyi hercege Ravanna,
Részt vett a zsidók egyik ünnepségén.
A bölcsességet kutatva érkezett,
Ám, Jézus szavain elálmélkodott.

Felajánlotta, hogy pártfogója lesz,
Elviszi keletre megismerkedni,
Az ő bráhminok bölcsességeivel.
Jézus elfogadta, hogy tanulhasson.

Bejárta Gangesz völgyét és Indiát,
A szent irataikból tanult sokat,
Megismerte a hinduk orvoslását,
Vének elismerésével haladt tovább.

E közben több városban is tanított,
Az emberek búvületben hallgatták,
Ezrek követték, Istenként imádták,
Híre messze földre is eljutott.

Egy Isten létezik, benne minden egy,
Édes lehelete okán, minden él.
Mindenütt jelen van, egyetemes Úr,
De, nem mindenki láthatja az Atyát.

Nem kíván véráldozatot Isten,
Csak annyit kér a földi emberektől,
Önfeláldozóan, együtt érzően,
És, hogy éljenek könyörületesen.

Ha ezt teszik az Úr elégedett lesz,
A fény mindenkire egyformán ragyog,
Így tanította Isten szavát Jézus.
Kis idő múlva elhagyta Indiát.

Himalája

Északnak ment, elérte Himaláját,
A Buddha papjai szélesre tárták
Előtte a templomuknak kapuját.
Itt is bölcsektől tanult és tanított.

Tibetben ős régi írást őriztek,
És sok titkos tanításról beszéltek.
Jézus, azonban a saját szemével,
Szerette volna olvasni ezeket.

Valamennyi íráshoz, hozzá férhetett,
Papokkal sokat beszélgethetett,
Ahogy befejezte kutatásait,
Nyugatnak indult, tanított, gyógyított.

Perzsia

Hazatartva érkezett Perzsiába,
Megállt minden faluba és városba,
Mindenhol Úr igéjét profétálta,
Huszonnégy esztendő volt ekkor Jézus.

Eljutott Perszepolisz városába,
Három bölcs Hor, Lun, és Mer mágusokhoz,
Akik meglátták a remény csillagát.
Ők keresték fel, újszülött Messiást.

Most is elsőként üdvözölték Jézust,
Ismét előre tudták érkezését.
Éppen nagy ünnepséget rendeztek,
Jézus pedig szólásra emelkedett.

Mindenki megtalálja Isten házát,
Még hozzá csendben a saját lelkében,
Ha az élet súlya elviselhetetlen,
Imádkozva, eljut birodalmába.

Csak a tiszta szívűek léphetnek be,
Így az ember érzékelheti Istent.
E szent helyen láthatja az Úr gyertyáját,
Lelkében felfedezheti láng párját.

Megláthatja a többit is, mely arra vár,
Meggyújtsák szeretet fáklya tüzével.
Így megtalálja bölcsesség forrását,
Szétnyíló függöny mögött, Úr trónusát.

Trónus előtt a törvények tábláit,
A táblák mellett lévő fényes ládát.
Abban a jövődőlés varázspálcát,
Ez a kulcsa múltnak, jelennek, jövőnek.

A láda mellett manna az élet kenyere,
Aki, ebből eszik nem hal meg sohasem.
Ezen fényes ládát kerubok őrzik,
Mindenki csak sajátját nyithatja fel.

Szavait nagy ámulattal hallgatták,
Dicsőítették és szerették Jézust,
Bár beszédét néha meg nem értették,
Mégis rajongtak tanításaiért.

Káldea

Jézus Perziában befejezte munkáját,
Ezután tovább indult Káldeába.
Izrael népének bölcsőjében járt,
Tanított és szenvedőket gyógyított.

Beszélt életről, testvéri szeretetről,
Emberrel született képességekről,
Lélek királyságáról és békéről,
Jó szándékról, igazságról, Istenről.

Néhány nappal később tovább ment,
Jordán folyón átkelt s visszaérkezett,
Gyermeki otthonába, Názáretbe.
Mária, nagy ünnepséget rendezett.

Athén

Jézus meg szerette volna ismerni,
Hellének iskoláit, mestereit,
Sok gondolkodót adott a világnak,
Tudományban és filozófiában.

Ezért, tovább utazott Athénba,
Mesterektől tanaikat tanulta.
Majd beszédet mondott a Szentlélekről,
Aki, kopogtat minden lélek ajtaján.

De, ő csak akkor léphet be oda,
Ha kitarják előtte ajtaját.
Ez imádkozással tisztított élet,
Az Úr pedig ezért, megáld titeket.

Egyiptom

Rövid idő után elhagyta Athént,
És megérkezett Egyiptom földjére.
Elihut és Salmét kereste fel,
Édesanyját tanították ők ketten.

Nagy volt a viszont látás öröme,
Jézus vele történeteket elmesélte.
Megismerte Egyiptom titkait,
Napon túli világot, halál relytégeit.

Keresztülment sok próbatételen,
Őszinteség, igazság, emberszeretet,
Hit, bátorság és Isteni szeretet,
Ezek csiszolják lelket és jellemet.

Isten egy emberben testesítette meg,
Bölcsességét, szeretetét és fényét,
A hajnal kapuit nyitó kulcsokat,
Aki megkapta, Jézus Krisztus.

Végezetül Jézus szólt a bölcsekhez;
„Elvállaltam a rám bízott feladatot,
Tisztában vagyok a veszélyekkel,
Amelyek az úton rám leselkednek.”

„Tudom keserű az ital, mit meg kell innom,
De az akaratomnál erősebb az Úr akarata.
Így elindulok, azt teszem, amit Ő parancsol,
Szavak, melyet majd mondok, Isten szavai lesznek.”

„Az a munkám, hogy elkészítsem az egyház
Mintáját, melyet az ember is megért az idők során,
Feladatomat, hazámban kell elvégezni,
Nem vagyok más, mint a szeretet megtestesülése.”

„Júdás háza kevésbé fogja érteni,
Mi a küldetésem ebben a világban,
Hamis vádakkal illetnek, akadályoznak,
Emberek bírāja elé állítanak.”

„Elítélnék engem, megölnék kereszten,
De sohasem pusztítják el az igazságot,
Az igazság át fogja itatni a világot.
Az egyetemes egyház mindig állni fog.”

Beszéde után Jézus haza indult,
Jeruzsálembé, majd Galileába,
Názáretbe felkereste otthonát,
S indult, beteljesítse feladatát.

Debrecen, 2018.

A BETESDA TAVÁNÁL

Jézus felment Jeruzsálembe,
Mert ünnepük volt a zsidóknak.
A Juhkapunál van egy tó,
Amely öt csarnokra oszlik el.

Itt mindig sok a sánta, béna,
Víz megmozdulására várnak.
Időnként az Úrnak angyala,
Leszáll a tóra, felkavarja.

Ki elsőnek lépett a vízbe,
Bármilyen volt a betegsége,
Azonnal meggyógyult tőle.
E csoda vonzotta ide őket.

Volt, aki már harmincnyolc éve,
Szenvedett a betegségében.
Jézus megkérdezte tőle,
Akar-e egészséges lenni?

Uram, nincs ki a tóba vigyen,
Mikor felkavarodik a víz,
Mire én már odaérek,
Más lép bele a vízbe előttem.

„Fogd a takaród, kelj fel és járj,
Ne vétkezz többet, rosszabbul ne járj”
Szólt Jézus a beteg embernek.
Azonnal meggyógyult, járni kezdett.

Azon a napon épp szombat volt,
Zsidók, rászóltak a gyógyultra,
Szombaton, tilos vinned takaród.
Aki meggyógyított az mondta.

Így mentetözött az ember,
Mekérdezték tőle, ki volt az,
Nem tudta ki az, már nem látta.
De találkoztak a templomba.

A zsidóknak, rögtön megmondta,
Jézus volt, ki meggyógyította.
Ezért a zsidók üldözték őt,
Mert mindezt, szombaton művelte.

Megmagyarázta Jézus nekik,
Szabad szombaton jót cselekedni.
Valakinek van egy juha,
És szombaton esik gödörbe,

Nem követ-e el majd mindent,
Hogy a birkát onnan kihúzza.
Atyám szüntelenül munkálkodik,
És ezért én is munkálkodom.

Debrecen 2018.

AZ ÉLET SÓJA CÍMŰ KÖTETBŐL

ADVENT

Ezüstösen ragyogó hold,

Tündérektől szálló hó.

Arany szánon télapó,

Szívünk tiszta, várakozó.

Száguldó szép hónapok,

Most újra éljük Adventot.

Lelkünkben ima fény ragyog,

Urunktól kérünk bocsánatot.

Kérésünk legyen szerény,

Hitünkben éljen a remény.

Szeretetükből áradjon fény,

Alázattal várjuk Urunk érkezését.

Debrecen, 2015.

HIT

Lelkünkben él a hitünk,
Mellyel igazságot keressük.
Természettörvény körforgása,
Az erőinknek forrása.

Igaz hit emeli, táplálja,
A bűn alól feltisztítja,
Hitnek ki szívét megnyitja,
Áldott lesz élete útja.

Szabad akaratunk célja,
Helyes döntés iránya.
Örökkévaló Úr útja,
Vagy múlandó bűn útja.

Hit, lelkünkben épülő híd,
S ha megvilágosodik,
Áldásként az élő hitet,
Atya adja ajándékként.

Debrecen, 2015.

REMÉNY

Remény megmutatja a célt,
Tájékozódó képessé,
Teszi az emberek lelkét.
Előmozdít befutni,
A fejlődés útjait.

Mindenki remél valamit,
Legapróbb vágyunk is,
Mit kitűzünk reméljük,
Megvalósul és teljesül.

Bűnbocsánat, kegyelem,
Kik nyitnak Jézus fele,
Csak azoknak adatik,
Felvállalják és élik.

Mindig csak az történik,
Mi jobban célravezető,
Lelkünk így fejlődik,
Reményteli úton emelkedik.

Debrecen, 2015.

SZERETET

Szeretet; Isteni titok,
Teremtő erő, hatalom,
Lelkekben kibontakozott,
Egyéni eltérő fokon.

Állandósuló szeretet,
Mutatja meg a mértéket,
Isteni jóság, igazság,
Szívünkben irgalmasság.

A szenvedőket látván,
Részvétellel szánakozván,
Megindult lelkülettel,
Mindig segítőkészen áll.

Nem kíván már bosszút állni,
Megtanult megbocsájtani,
Sérelmet elfelejteni,
Szeretettel elfogadni,
Imával fájdalmat enyhíteni.

Ez a szeretet törvénye,
S ki beleéli magát,
Szerez lelkének harmóniát,
Vagy érzi érdes oldalát.

Debrecen, 2015.

IMÁDKOZÁS

Csendesüljön le elméd,
Szíved legyen alázatos, békés.
Önzetlen tiszta szándék,
Vezessen mély őszinte érzés.

Ima általi felemelkedés,
Köszönet, ami van mindenért,
Hálaadás tiszta lélekért,
Imádkozz az Úr akaratáért.

Odaadó áhítat reményében,
Hinni kell az ima erejében.
Megadja neked a jó Isten,
Ha hited rendíthetetlen.

Ki – ki teremtsen otthont magának,
Az Úr áldásos világában,
Lelkének tiszta fohászával,
Szeretetteljes imádsággal.

Debrecen, 2015.

TÚLVILÁG TÖRVÉNYEI

Életünk boldogulása,
E földi világban,
Szellemi törvények betartása,
Fokozata szabad akaratunkban.
Törekvés a tökéletesedésre,
Abszolút jó érvényesülésére,
Önzetlen szeretet kifejtése,
A lélek szellemesülése.
Érzelmi, értelmi lelki erő,
Fokozódik folyvást,
Gyapardó bölcsesség, boldogság,
Jelenti a megvilágosodást.
Hűséges harcosok,
Az Úr igazságában,
Szilárd követők,
Isteni törvény betartásában.
Ki a jó szóra nem hallgat,

Sötétség útján halad,
Gonosz erőknek jó falat.
Értelme elhomályosul,
Érzelve eltompul,
Lelke elsatnyul.
Tévelygésre jutott szellemek,
Nem fogadják el a kegyelmet,
Visszautasítják Isteni törvényeket,
Megmaradnak tagadásuk mellett.
Lefokozódott lelkierejükkel,
Kárhozatba süllyednek.

Debrecen, 2016.

JÓ ÉJT

Vörösen izzó napkorong,
Nyugati látóhatáron,
Búcsút int a horizonton,
Fény nem tör át fátyolon.

Az ég sötétlő égboltját,
Hulló csillagok mintázzák,
Hold ragyogja az éjszakát,
Felváltva vele napszakát.

Álom manók felszerkennek,
S port szemedre hintenek,
Álomvilág vár tégedet,
Itt megtalálod békédet.

Debrecen, 2016.

SAS

Sas az égnek királya,
Éles szemnek nincs párja,
Légtérben szabadsága,
Sehol nincsen hazája.

Fáknak ágán megpihen,
Tovasuhan egy szirten,
Vijjognak a kicsinyek,
Hamar ők is repülnek.

Csodálatos világuk,
Föld és ég a határuk,
Sivatag vagy óceán,
Nincs előttük akadály.

Tollaival betakar,
Oltalmat ad szárnyával,
Pajzs és páncél ereje,
Sehol nincs ellenfele!

Debrecen, 2016.

VIHAR A TENGEREN

A Nap ragyogó fénye,
Táncolva tükröződik,
Mélykék tenger felszínén.
Partján aranyhomok pompázik,
Mely szőnyegként pihen.
Felcsillanó habok hullámai,
Kagylót s rákot sodor ki,
Lesznek ők partszél díszei.
Hirtelen távolban feltűnik,
Tölcsér alakban cikázik,
Megtöri csendes felszínét,
Nyomában szilaj hullám lép.
Fitogtatja bős erejét,
Felkorbácsolja tenger vizét,

Hömpölyögnek tajtékzó hullámok,
Tomboló viharban hajó szilánkok.
Árboc és vitorla,
Tengerfenékre hullva,
Korall erdő lett otthona.
Nap nyugovóra jár,
Alkonyban elcsendesül a táj.
Halkan lopódzó sötétség immár,
Víztükrén megcsillanó Holdsugár.

Debrecen, 2016.

APUKÁM EMLÉKE

A jó Isten áldjon téged,
Mindig imádkozom érted.
Szellemvilágban él lelked,
Életedet már ott éled.

Szférák zenéjét hallgatod,
Emléked szívünkben hagyod,
Szeretettel rád gondolok,
Földi születésnapodon.

Gyertyát gyújtok fohászomban,
Égő lángja fel – fellobban,
Szívem lüktet meg – meg dobban,
Könnyek folynak patakokban.

Köszönet és hála néked,
Angyalok vigyázzák fényed,
Boldogság övezze lényed,
A jó Isten áldjon téged.

Debrecen, 2016.

BÚCSÚ

EGYIK KEDVES BARÁTNŐM TÁVOZÁSÁRA

Emlékszem még mosolyodra,
Az oly kedves szavaidra,
Szeretetem végig kísér,
Imádkozom angyalokért.

Megküzdötted életedet,
Betegséged elszenvedted,
Fény simogatja lelkedet,
Mit kellett megcselekedted.

Visszahúzna még a szíved,
Szellemed már ott fent ébred,
Órzó angyalok kísérnek,
A szárnyaikkal védenek.

Szemekben fájdalom könnyek,
Kik itt maradtak – e földnek.
Szeretet lángjuk elérjen,
Isten áldása kísérjen.

Debrecen, 2016.

ARANYKAPU

A mennynek nyitva kapuja,
Órzi égiek angyala.
Lelked ismeri az utat,
Fentről hoztad át a múltat.

A földre születésedkor,
Búcsúzott szellemcsaládod,
A földi pályádra akkor,
Tőlük kaptad az áldásod.

Vigyázó fények kísérték,
Szülők örömmel neveltek,
Vállalt göröngyös életed,
Hűen beteljesítetted.

Angyalok most boldogok,
Örömük fénye felragyog,
Szólítanak égi hangok,
Ősi fény lelken ragyog.

Aranykapu újra nyitva,
Vár tégedet hívogatva,
Búcsúznak földi barátok,
Várnak rád égi angyalok.

Debrecen, 2016.

MÚLÓ IDŐ

Nézem a szép kéklő eget,
Tovaúszó kis felhőket,
Elmerengek régmúltamon,
Rohannak az évek bizony.

Tűnődök a sorsom felett,
Jól éltem e, életemet?
Mindig szeretet vezérelt,
Hol kellett kezem segített.

Fátyolon túl az ítélet,
Kik ellen mégis vétettem,
Bocsánatukért esengem,
Földi létünk, tökéletlen.

És Ti drága barátaim,
Betöltitek az életem,
Családom és szeretteim,
Utamon osztottok velem.

A köszönet most nem elég,
Lelkemben hála tüze ég,
Égi áldás hulljon rátok,
A fény vezesse utatok.

Nézem a szép kéklő eget,
Tovaúszó kis felhőket,
Múló idő elszáll velünk,
Hívó szóra mi is megyünk.

Debrecen, 2016.

SZENT KARÁCSONY

Szent karácsony éjjelén,
Megjelent az égi fény,
Megszületett Jézusunk,
Ő lett megváltó Urunk.

Példakép az élete,
Megható szeretete,
Arcán ülő mosolya,
Gyémánt fény beragyogja.

Tisztaság és szelídség,
A tudása bölcsesség,
Példákon át tanítja,
Ki szívébe fogadja.

Alázat és szerénység,
Becsület és tisztesség,
Mindig mértékletesség,
Ilyen a jó keresztség.

Imáink hozzád szólnak,
Bűnök megbocsájtatnak,
Áldásod sugárzik ránk,
Életünk minden napján.

Hálával telt szívünkkel,
Szent Karácsony Ünnepeán,
Kérünk téged lelkünkkel,
Fogadj asztalod köré.

Debrecen, 2016.

A PIRAMIS

Szép Egyiptom földjén,
A sivatag völgyén,
Aranyló piramis,
Égre mered Szfinx is.

Magas tiszta erők,
Kik megépítették,
Ők voltak az Őrzők,
Nevüket feledték.

Fénylő energia,
Csúcsán behatolva,
Spirális alakban,
Körbe áthatotta.

Szimbolikus forma,
Tudást, bölcsességet,
Isteni szent teret,
Hagytak utókorra.

Jött fénynek árnyéka,
Seth gonosz csapata,
Gyűlöletet szított,
Átokkal piszkított.

Sírkamrák helye lett,
Piramis belseje,
Falfestmény rejti el,
A szakrális teret.

Vigyázz hát hova lépsz,
Hozzá nem értő kéz,
Seth átka elkísér,
S már a fertőzés kész.

Kik egykor ott voltak,
Sötét átkot szórtak,
Karmikus útjukon,
Halállal lakoltak.

Jön majd az ítélet,
Az átkok eltűnnek,
Fényár és tisztaság,
Lesz élő igazság.

Debrecen, 2017.

FOHÁSZ A BETEGEKÉRT

Ó, Uram!

Hallgass meg kérlek.

Fogadd el imámat,

Gyógyulni kívánó,

Betegek nevében.

Bocsáss meg nekik,

Botladozó vétkeikért,

Irgalmas kegyelmeddel,

Betegségeikből oldozd fel.

Gyógyító fényeddel,

Testüket töltsed fel.

Jézus nevében,

Örvendjenek egészségben.

Áldásod, minden betegséget elérjen,

Gyógyító erőd, mindenkire terjedjen.

Légy áldott Uram mindenért!

Köszönöm, hálatelt szívvel,

Hogy meghallgattad imám a betegekért.

Uram, legyen meg mindenkor,

A Te akaratod.

Úgy legyen, Ámen.

Debrecen, 2017.

A FÖLDI KÖNNY

Mily nehéz résztvevő szívet találni,
Ama nyomorúságos napjainkban.
Amíg derült ég fénye ragyogtatja,
Fölös számmal vannak barátaink is.

Beborul fölöttünk a látóhatár,
Majd szenvedések sokasodnak reánk.
Gyakran eltűnnek a résztvevő szívek,
Mint, ahogy árnyék a borús időben.

Könnny, mely először csordul az arcodon,
Azért homályosítja el szemedet,
Ne keress vigaszt a föld árnyékában,
Hanem tisztábban lásd az Istenedet.

Az a könnyező szem megtanít téged,
Hogy balga és oktalan ki emberhez,
Vagy más teremtményhez köt reménységet,
Megtanít, emeld fény felé lelkedet.

Isten szomorú szíveket szereti,
Legszebb neki az áhítat szavai,
Amelyektől a megindult léleknek,
Könyörgő, igaz könnyei peregnek.

Nincs halandó ki ne ízlelte volna,
A szenvedések keserű poharát.
Remegő szívvel ne hallotta volna,
Közeledni az ég zengő fájdalmát.

De a vergődő lelkeknek könnyeket,
Szárnyakat adott az Isten kegyelme.
Könnyet, mely lemossa a földnek porát,
Szárnyat, mellyel lelke Úr felé szállhat.

Az ima elménket mennyei fénnel,
Atya, szeretet lángjával tölti fel.
Ez áldásának kegyelem forrása,
Mellyel vétkeinket mossa tisztára.

Nagyvilágban a tengerek mélysége,
Csillagok magassága mutatja meg,
Róla szól égi láng, fűszál, harmat csepp,
Pacsirta panaszos dalt őneki zeng.

Test táplálék nélkül halálra ítélt,
Lélek ima nélkül sötétségben él.
Istenem, Atyám feléd nyújtom kezem,
Én is gyermeked vagyok Atyám, Vezess!

Debrecen, 2017.

HÚSVÉT ÜNNEPE

Jézus Urunk megszületett,
Így kapnak földi lelkek kegyelmet.
Lehozta nekünk a szeretet törvényét,
Értünk vállalta nehéz életét.

Amerre járt tanított,
Sok betegséget gyógyított.
Kik, példabeszédét nem értették,
Mégkínózták és megfeszítették.

De harmadnapra feltámadott,
Így a lélek örök életet kapott.
Lélek útja megtisztított,
Fénylenyomatot hátrahagyott.

Kinek hite Ő benne él,
Szellemi törvény szívében él.
Nyílik halál órájára,
Föld légkörének fénykapuja.

Szálló lélek alagútját,
Szivárvány fény beragyogja.
Urunk vár a túlsó parton,
Kíséretünk az angyalok.

Megterített asztal várja,
Kinek, Úr bűneit megbocsájtja.

Debrecen, 2017.

HEGYI BESZÉD CÍMŰ KÖTETBŐL

A HEGYI BESZÉDRŐL

Jézus bejárta az egész országot,
Elvitte mindenhová az örömhírt.
„Eljött az Isten országa.”

Megtanította az embereket arra,

Hogyan kell élniük ezután hitben,
Mind meggyógyította a betegeket,
És boldoggá tett közülük sok embert,
Akinek szerencsétlen volt az élete.

Igazán boldogok csak azok lettek,
Akik az Úr Jézusban hittek.
Ám, sokan nem voltak képesek erre,
Megértették, hogy Ő a szabadító,

De nem értették, mitől szabadít meg.
Úgy képzeltek, Messiás földi király,
Aki majd elúzi az ellenséget.
Izrael lesz világ leghatalmasabb népe.

Ezt tanították a farizeusok,
Ezért nem értették Jézust sokan.
Nem azért jött, hogy földi király legyen,
Nem vagyon, hatalom által akarta

Boldoggá tenni az embereket.
Az Ő országa a Mennyekben van,
Ő Mennyei boldogságot hozott az
Embereknek, amely mindennél nagyobb.

Ezért sokszor meg kellett magyaráznia,
Hogy mi az Ő küldetése és célja.
Számptalan példázatot is elmondott,
Hogy őket a helyes útra tanítsa.

Jók, kedvesek legyetek egymás iránt,
Nem csak külsőleg, hanem szívetekből.
Nem csak a barátaitokkal szemben,
Hanem ellenségeitekkel szemben is.

Mindig alázatosnak kell lennetek,
Ha ti majd megbocsájtotok másoknak,
Nektek is megbocsájt Mennyei Atya.
Ha nem, úgy nektek sem bocsájt meg az Atya.

Sokan szerették volna megcselekedni,
Mind azt a jót, melyet tőle tanultak,
Ez azonban igen nehéznek látszott,
Mert nagyon sok bűn terhelte lelküket.

Élet gondjai sem hagytak nyugtot,
Szegények nehezen kerestek kenyeret.
Gazdagok aggódtak meglopják őket.
Ezért nehéz volt boldoggá lenniük.

Ahogy gyermek rábízta gondját apjára,
Úgy kell rábízni minden gondjainkat
Istenre, a mi Mennyei Atyánkra.
Neki mindannyiunkra gondja van.

A beszédje végén nyomatékosan,
Hangsúlyozta Jézus, ne csak hallgassuk,
Hanem cselekedjük is, amit mondott.
Isten akarata legyen életünk

Fundamentuma, az Ő igéjére,
Épüljön fel az egész életünk.
Ámulva hallgatták Jézus beszédét.
Egészen más volt az, amit Ő mondott,

Mint, amit farizeusoktól hallottak.

Bátran, erővel hirdette az igét,

Érezte mindenki, szava igazság.

Egészen bizonyos, Ő a Messiás.

Debrecen, 2018.

„BOLDGOK AZ IRGALMASOK, MERT ŐK IRGALMASSÁGOT NYERNEK”

Az irgalom, magasabb rendű szeretet egyik oldal ága.

Sokat beszélnek emberek szeretetről,

de valójában nem ismerik.

Az önző szeretet fogalmán túl,

csak kevesen jutnak el.

Önző célok, vágyak találhatók-e érzésben,

ha pedig csalódik, átváltozik

gyűlöletté, ellenségeskedéssé,

vagy hideg közönnyé.

Az Úr, az önző szeretetből akarja gyógyítani az

embereket.

Mivel ez nem szeretet, csak az utánzata.

Azért boldogok az irgalmas szívűek,

mert ismerik a szeretet mennyei fokozatát.

Akik ezt az érzést nem ismerik,

nem gyakorolják, végig kell tapasztalniuk,

gyötrelmes állapotokat, melyben
megtanulják a legparányibb szeretet értékelését is.
Mint lámpafény az éjjeli lepkét,
úgy vonzza a földi csillogás, az ember lelkét
a tévelygés, bűn útjára.
Ez mindig mélyebbre és mélyebbre vezeti,
a kétségbeesés poklába,
a szenvedőket, akik képtelenek megállni,
a bűn következményének árjával szemben.
Minden bűnt, hibát, mulasztást a tévelygő,
tökéletlen ember követ el,
minden rossz eredménynek, szenvedésnek,
fájdalomnak az ember az okozója.
Isten mégsem pusztítja el az embert,
hanem időt ad a megtérésre,
alkalmat ad javulásra.
Isten irgalmas az ő eltévelyedett
teremtényeivel szemben.
Ő tudja, hogy tökéletlen lélek

minden megmozdulása,
csak tökéletlen eredményt hoz.
Mindaddig nyomorúság és szenvedés fakad,
amíg el nem fogadja az igazságot vezetőül,
melyet ő adott az elveszetteknek.
Isten egyformán segíti azokat,
akik beismerik bűnösségüket,
tökéletlenségüket és egész
lelküket és annak sorsát,
Isten könyörülő irgalmasságára bízzák.
Isten elvárja az emberektől is,
hogy irgalmas legyen azokhoz,
akiknek sorsa, ideig-óráig az ő kezében van.
Mindenki rászorul az irgalmasságra,
mert nincs tökéletes ember.
Nincs, aki kivonhatná magát a végzet,
igazságosztó hatalma alól.
Boldogok az irgalmasok,
mert ők irgalmasságot nyernek.

Az irgalmasság nem gyönyörködik mások szenvedésében, nem örvendezik mások szomorúságán, fájdalmán.

Nem rombol, hanem romokból épít és menti, ami menthető.

Az irgalmasság enyhíti a szenvedést, küzd a bűn és tévelygés ellen, azokkal az eszközökkel, melyet a szeretet ad az ember kezébe.

Nem szükséges, hogy önmagát és erejét felülmúló nagyot akarjon, hogy a világot boldogítsa elég, ha mindent, legjobb tudása szerint igyekszik elvégezni.

Elég, ha a szeretet törvénye szerint cselekszik, mindenhol és mindenkor.

Akik Isten lelkét hordozzák szívükben, Isten őket közvetlen módon irányítja.

Ők boldogok, még ha itt élnek a földön is.

Lábaikkal a föld porát tapossák,

testükben épp úgy hordozzák a terheket,
ugyan úgy szenvednek, csalódnak, hibáznak,
- hiszen nem tökéletesek -

Mégis boldogok, mert, ha a természettörvénnyel
szembe kerülnek is, lelkükben érvényre jutott
a szeretet törvénye, mely megolvasztja azt,
és felmenti bűneik következményének terhe alól.

Az emberi tévedéseknek vannak olyan
következményei, melyek hosszabb időre,
feltartóztathatják a szellemet az előre haladás útján.

Tévedései lekötik, választási szabadságát
korlátozzák, ítélő képességét megbénítják.

Így kényszerhelyzetbe kerülve,
csak lassan, nehézkesen jut a lélek,
ismét abba a helyzetbe, hogy
tévedéseit belássa és teljes erejével kutasson,
az igazság után, mely azután megvilágítja,
a fejlődés és tisztulás útját előtte.

Az irgalmasság cselekvője a szeretet irányításával

hamar belátják tévedéseiket, mert rá vezeti őket
a kielégítetlen, betöltetlen érzés, mely lelkükben,
minden tévedés után keletkezik.

A szeretet érzése, hatalmas, mindent felülmúló erő.

Aki ennek a sugár özönébe kerül,

nem állhat ellen többé.

Ez viszi, emeli, átformálja, megtisztítja,

megvilágosítja, újjá teremti, igazzá és boldoggá teszi,

mind azt, aki kitárja lelkét előtte és befogadja.

A szeretet az irgalmasság érzésével hat,

munkálkodik a múlandó káprázatok világában.

Az örökkévalóságban, megrögzítő

erővel és hatalommal ruházza fel, azt a lelket,

akin keresztül a munkálkodás lehetőséget nyer.

A szeretet Istentől eredő szent élettörvény.

Akik irgalmasok, ebben a törvényben élnek,

ezt tart fent felettük igazságot.

Azért mondja az Úr boldogoknak az
irgalmasság cselekvőit, mert ők a felmentő és
kiegyenlítő törvényt a szívükben hordozzák.

Debrecen 2018.

„MERT AHOL VAN A TI KINCSETEK, OTT VAN A TI SZÍVETEK IS”

Ha anyagi kincsek helyett olyan élő kincseket
gyűjtene az ember, amelyek elkísérik őt a síron túl,
és tanúskodnának a szeretete, hálája mellett,
bizony ezek soha el nem múló értékévé válnának.

Szomorú és kemény igazság ez, „ahol van a ti kincsetek
ott van a ti szívetek is”

Az élő lélek, holt anyagba zárva, annak kényszerítő
hatása alatt kénytelen ténykedni.

Szabad akaratát gúzsba kötve érezni mindaddig,
amíg csak rá nem eszmél tévedésére.

Amikor ráeszmél, már szabadulna, de a saját lelki
dermedtsége nem engedi.

Az anyag fogsága ez, melybe a szellem önmagától jutott.

Aki az anyagot nem a lelke fejlődési eszközének,
hanem végcélnak, boldogságnak tekintette a földi életében.

Debrecen, 2018.

**„SENKI SEM SZOLGÁLHAT KÉT ÚRNAK,
MERT VAGY AZ EGYIKET GYŰLÖLI ÉS A
MÁSIKAT SZERETI; VAGY AZ EGYIKHEZ
RAGASZKODIK ÉS A MÁSIKAT MEGVE
TI. NEM SZOLGÁLHATOK ISTENNEK
ÉS A MAMMONNAK.**

A lélek fejlődni van a földre küldve.

Ezt a munkálkodást a saját lelki hajlamai irányítják.

Lelki életében elért fokozatához mérten megtudja
különböztetni a jót a rossztól, az igazat a hamistól.

A földi testben próbára tétetik, hogy vajon minden
körülmények között betölti és elvégzi azt a feladatot,
amelyet elméletileg már, mint lélek elfogadott.

Sokaknál nem jelentenek ezek a feladatok nagy
küldetéseket, csak annyit, hogy az igazság
korlátain belül maradjanak, ne cselekedjenek
Isten törvénye ellen.

Ezek az elfogadott igazságok olyan tisztán
állnak a szem előtt, hogy teljes bizalommal
tekint a jövője elé.

Azonban a földi lét szövevényes állapotában,
eltéved és bűnbe esik, mert azt hiszi, hogy
meglehet alkudni az igazsággal.

Ezeknek az alkudozóknak szól az Úr ebben az igében.
„nem szolgálhattok két Úrnak”

Mert akár melyikhez pártol az ember egyik sem
elégzik meg fél emberrel.

Aki a világi gazdagságot, előnyöket hajszolja,
az nem szolgálhat Istennek.

Más a világi élet célja és eszköze,
és más az Isteni szolgálat célja és eszköze.

A két egymással szemben álló elv
nem egyeztethető össze.

A test kívánságai bűnre, kárhozatra viszik a lelket,
nyomorúságot, szenvedést okoznak.

Az Isteni törvényben működő lélek vágyai

megelégedést, örömet okoznak.

Az emberi lélek vágyódása csak egy irányú lehet,
két ellentétes irányt követni képtelen.

Valaki hiába beszél, alakoskodik céljának iránya
mutatja meg, hogy felfelé vagy lefelé halad.

Debrecen, 2018.

**„NE ÍTÉLJ, HOGY NE ÍTÉLTESSETEK,
MERT AMILYEN ÍTÉLETTEL ÍTÉLTEK,
OLYANNAL ÍTÉLTETTEK ÉS AMILYEN
MÉRTÉKKEL MÉRTEK OLYANNAL
MÉRNEK NEKTEK”**

Valóságos igazságok ezek, ha az emberek feltudnák
fogni ezek helyes értelmét, nem volnának
olyan gyorsak az ítélkezésben és az egymás kárhoztatásában.
A bűnös lélek, aki tudja, hogy vétkezett,
mert ösztönszerűen érzi azt és tudja, hogy ezeknek a
következményeivel, majd számolnia kell.
Szeretne ezeknek az érzéseitől megszabadulni,
de nem akar megalázkodni, nem akarja bűnbánóan
a vezeklés ruháját felvenni.
Inkább azon fáradozik, hogyan tudná embertársát
félrevezetni, hogyan burkolhatná be lelkét,
az ártatlanság leplébe.

Ők a legveszedelmesebb ítélkezők, mert
fáradhatatlanul kutatnak mások hibái és gyengeségei után,
hogyan azokat felfedjék mások előtt,
és ezzel a maguk szennyését takargassák.

Azután vannak a felettébb igazságosak,
szórszálhasogatók, felettébb erényesek és pontosak,
a mindent észrevehők, de megbocsájtani és a maguk
igazát feláldozni nem tudók.

Mily hatalmas tábora van az ítélkezésben tévelygő
lelkeknek, mily sok fájdalom és keserűség állja
útjukat ezeknek a haladásban.

Minden könnyelmű ítélet és rágalom, minden
kárörvendő felfedezés és szigorúság, mint tükörlapról
a kép, visszahat az ítélkezőre.

Hiába színlelnek, tettetnek, mert minden léleknek
a saját mértékével fizet vissza a természettörvény.

Ez nem Isteni bosszú, nem emberi gonoszság, csak igazság.

Ha elnézéssel, megbocsájtással, jóakarattal voltál
embertársaidhoz, hasonlóval fizet neked
a te mértéked szerint a törvény.

Debrecen, 2018.

ADAKOZÁS ÉS IMÁDKOZÁS

Vigyázzatok; Jó cselekedeteiteket ne tegyétek az emberek előtt, hogy feltűnjetek nekik, különben nem lesz jutalmatok mennyei Atyától.

Adakozásod titokban történjék.

Amikor imádkoztok, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretnek a zsinagógában és az utcasarkon állva imádkozni, hogy feltűnjenek az embereknek.

Amikor te imádkozol, menj be a belső szobádba, zárd be ajtódat és Atyád, aki titokban néz hálás lesz neked.

Amikor imádkoztok, ne szaporítsátok a szót, mint a pogányok, akik azt gondolják, hogy bőbeszédűségükért hallgattatnak meg.

Ne legyetek hozzájuk hasonlók, mert Atyátok tudja, mire van szükségetek, mielőtt kérétek tőle.

Ti így imádkozzatok;

„MI ATYÁNK, AKI A MENNYEKBEN VAGY, SZENTELTESSÉK MEG A TE NEVED”

Emeljétek fel szíveteket a Teremtőhöz, bizalommal,
engedelmességgel és szeretettel.

Első óhajotok az legyen, hogy minden teremtmény
boruljon le alázattal és imádással.

Nem Istennek van szüksége a mi imánkra, hanem
általa, mi szentelődünk meg.

Felemelkedünk Őhöz és elnyerjük áldásos
kiáradását. Erőt ad nekünk a kísértésben,
vigaszt a szenvedésben, megismerést a kételyben.

„JÖJJÖN EL A TE ORSZÁGOD”

Tűnjék el, mindinkább a hitetlenség és a tévhit.

Isten törvénye kell, hogy az egész világot áthassa.

A haladáshoz közelebb vigye, felemelje a lelkeket,

az anyagias tökéletlen létek fölé, hogy
visszatérhessenek a törvényes útra.

**„LEGYEN MEG A TE AKARATOD,
MIKÉPEN A MENNYBEN AZONKÉ-
PEN ITT A FÖLDÖN IS”**

Hajoljon meg minden teremtmény alázatossággal
a Te magas, bölcs akaratod előtt, melynek
teljesítésére törekedjék.

Csak a törvényben haladhat a lélek, abban
találhat megváltást, békét. Abban a mértékben,
amelyben teljesíti a lélek az Atya akaratát,
abban a mértékben közeledik Istenhez.

**„A MI MINDENNAPI KENYERÜN-
KET ADD MEG NEKÜNK MA”**

Ezt is ne csak magatok számára kérjétek,
hanem embertársaitok részére is.

Kérjétek azt, ami szükséges, ne kérjétek többet.

Amit itt kifejeztek, el kell hangzania az

egész emberiség javára.

Gondoljatok ilyenkor a ti testvéreitek mindenféle

nyomorúságára. Adjatok hálát Istennek, azért

a sok jóért, amit nektek adott.

**„ÉS BOCSÁTSD MEG A MI VÉTKEINKET,
MIKÉPPEN MI IS MEGBOCSÁJTUNK AZ
ELLENÜNK VÉTKEZŐKNEK”**

Vizsgáljátok meg magatokat szigorúan,

mielőtt kimondjátok ezt a kérelmet.

Hogy teljes szívből megbocsájtottatok e azoknak,

akik titeket megbántottak.

Nem motoszkál e még bennetek valami

neheztelés vagy irigység.

Mert különben ez a kérelem véték és hazugság.

Legyetek engesztelékenyek, elnézők másokkal

szemben akkor, Isten is veletek szemben

elnéző bíró lesz.

Ez legyen a ti zsinórmértéketek általánosságban.

Őrizzétek meg a békét családotokban,

amennyire tőletek függ, egyenlítsétek ki szóval és tettel,
csillapítsátok, ahol arra szükség van.

Ne tartsatok haragot senkivel, hanem bocsájtsatok
meg mindenkinek, még mielőtt azt kérik tőletek.

Ha valami nyomja a ti szíveteket, akkor tegyétek
azt szóvá, ne engedjétek erjedni szívetekben,
mint valami kovászt.

Ha már szóvá tettétek, nyújtsatok kezet egymásnak
kibékülve, de ne forma szerint, hanem teljes
szívből. Ha pedig jogtalanság esett meg rajtatok,
akkor viseljétek, azt alázatossággal és keresztény
szeretettel. Bocsájtsatok meg anélkül, hogy
dicsekednétek ezzel, mert megfosztja azt értékétől.

**„ÉS NE VIGY MINKET KÍSÉRTÉSBE,
DE SZABADÍTS MEG MINKET
A GONOSZTÓL”**

A kísértés eszköz, a ti erőitek gyakorlására és megacélozására. Lelketek haladásának elősegítésére. Ezen szavakkal könyörögjétek ellenálló erőért a benneteket érő kísértésekkel szemben. Ebben a kérelemben ki van fejezve a ti saját gyengeségetek alázatos beismerése. Az a könyörgésetek, hogy felismerhessétek az összes tévutat, hogy ezeket kikerülhessétek. Könyörgés az Úrhoz védelemért a gonosz ellen. Higgyetek az ima hatékonyságába, amikor erőért, könyörögtök magatok vagy mások számára. Ha földi javakat kértek vagy betegségből gyógyulást avagy kellemetlenségek, akadályok elhárítását, mindig bízzátok az Isten bölcsességére, ilyenkor imátokat azzal fejezzétek be, hogy

„Uram legyem meg a te akaratod”

Vizsgáljátok magatokat szakadatlanul,
gyakoroljátok folyton szigorú bírálatot
önmagatok fölött, csak így vagytok képesek
csírájában elfojtani a bűnt.

**„MERT TIÉD AZ ORSZÁG ÉS A
HATALOM ÉS DICSŐSÉG
MINDÖRÖKKÉ. ÁMEN”**

Ez a végén egy dicsőítés, hogy az Atya uralkodik
minden felett és az akarata teljesüljön mindenben.
Úgy legyen. Ámen.

Debrecen, 2018.

A KAPERNAUMI SZÁZADOS

Jézus, ahogy lejött a hegyről,
Elindult Kapernaum felé.
Odament hozzá egy százados,
Meggérte Jézust, gyógyítsa meg

Szolgáját, aki nagyon beteg.
Nagyon - nagy fájdalmai vannak,
Otthon fekszik, mozdulni sem tud.
Elmegyek hozzá, meggyógyítom,

Mondta Jézus a századosnak.
„Uram, nem vagyok méltó arra,
hogy hajlékomba jőj, csak egy szóval
mond és meggyógyul az én szolgám.”

Az Úr, mikor ezt meghallotta,
Elcsodálkozott és ekként szólt;
Eddig senkinél sem találtam,
Ekkora hitet Izraelben.

Menj el, úgy legyen, ahogy hitted.
Százados szolgája meggyógyult,
Még akkor, abban az órában.
Öröm ült, házának népére.

Debrecen, 2018.

A TANÍTVÁNYOK KIKÜLDÉSE

Egy nap Jézus kiment a hegyre,
Éjjel imádkozott Istenhez.
Másnap tanítványait hívta,
Tizenkettőt kiválasztotta.

Elnevezte Apostoloknak,
Elküldte őket, hogy hirdessék,
„Eljött a mennyek országa.”
Gyógyítsák meg a betegeket,

Támasszák fel a halottakat,
Tisztítsák meg a leprásokat.
„Ingyen kaptátok, ingyen adjátok!”
Ne szerezzetek, se aranyat,

Se ezüstöt, se tarisznyát.
Elküldelek benneteket,
Mint juhokat, farkasok közzé,
Legyetek nagyon óvatosak.

És okosak úgy, mint a kígyó,
Romlatlan, szelíd, mint a galamb.
A pogányokhoz, ne menjetek,
Ha átadnak a törvényszéknek,

Ne aggódjatok, mit mondjatok,
Megadatik néktek beszédetek,
Atya lelke szól általatok.
Ne félj, ha megölik a testet,

A lelket nem tudják megölni.
Inkább attól féljetek, aki,
A lelkeket és a testet is,
Mind a pokolba taszíthatja.

Mikor megszálltok éjszakára,
Érdeklődjétek, hol érdemes.
Házba belépve köszöntsétek,
„Békesség – e háznak.”

Ha érdemes rá az a ház,
Szálljon rá békeségeitek,
De, ha nem szálljon vissza rátok.
Ha nem fogadnak be titeket,

Szavaitokra nem hallgatnak,
Menjétek ki abból a házból,
Hagyjátok el még a várost is.
Porát is rázzátok le, ruháitokról.

Ki meg vall engem az emberek előtt,
Én is meg vallom az én Atyám előtt,
Aki megtagad az emberek előtt,
Én is megtagadom az Atyám előtt.

Nem azért jöttem, hogy békét hozzak,
Hanem azért, hogy betöltssem a törvényt.
Aki fel nem veszi a keresztjét,
Nem követ engem, nem méltó hozzám.

Aki titeket, majd befogad,
Az olyankor, engem fogad be.
Aki nektek ennivalót ad,
Az olyankor nekem ad enni.

Amikor Jézus befejezte,
A tanítványoknak adott
Intést és utasításokat,
Tovább indult, hogy tanítson.

Debrecen, 2018.

A MAGVETŐ PÉLDÁZATA

Galilea partján, szólt Jézus az emberekhez,
Most is nagyon sokan álltak körülötte,
Beszállt egy hajóba, kissé távolabbra
Eveztek, hogy Őt mindenki jól láthassa.

Így zavartalanul taníthatta őket,
Az elvetett magról mondott történetet.
Egy parasztember, kiment földjére vetni,
Vetés közben néhány az útfélre esett.

Elpusztult, mert arra járók eltaposták,
Vagy pedig a madarak, azt felkapkodták.
A kövek közzé esett néhány magocska,
Kikeltek ugyan, de hamar elszáradtak,

Mert kövek között nem tudtak növekedni.
Voltak magok, mik tövisek közzé estek,
De az erősebb tövisek, elnyomták őket,
Nem volt elég erejük megkapaszkodni.

Melyek jó földbe estek, gyökeret vertek,
Majd szép, nagy erős gabona lett belőle,
És boldogan aratták le az emberek,
Közülük némely még száz annyit is termet.

Jézus, azzal fejezte be a beszédet,
Hogy „akinek van füle hallja!”
Többen nem értették e példabeszédet,
Így csalódottan indultak haza sokan.

Voltak, akik arra vágytak megértsék Jézust,
Magyarázatot várva, ott maradtak.
Ez Isten, rejtett titkának példázata,
Így folytatta a magyarázatot Jézus.

Az Úr igéje a mag, melyet elvetnek,
Vannak, kik halják, de mindjárt elfelejtik,
Mert az ördög, azt szívükből elkapkodja,
Az ilyen elveszik, mert útfélre esett.

Vannak, akik hallják, örömmel fogadják,
De csak a mának élnek, nem kitartóak.
S ha hitük miatt üldözik, megtagadják,
Ők, akik a kövek közzé esett magok.

Ismét mások, kik hallgatják Isten igéjét,
Majdan gyökeret is ereszt szíveikben,
Ám a mindennapi élet, gondja, baja,
A pénz és a szórakozás hajhászása,

Elnyomja bennük az Isten igéjét,
Ezért ők a tövisek közzé esett mag.
Azok az emberek, kik halják az igét,
Hűségesen megőrzik szíveikben azt,

Igyekeznek mindig, aszerint élni is,
Az Atya akaratát megcselekedni,
Ők aztán majd jó gyümölcsöt is teremnek,
Mint az olyan mag, mely jó földbe esett.

Ebből mindenki megértette, hogyan kell,
Hallgatniuk az Úr igéjét szívükkel.
Aki csak a fülével hallgatja Jézust,
Nem érti, végül hallani sem kívánja Őt.

Isten országa nem emberi erővel,
Hanem az Atya akarata, ereje,
Által növekszik lassan és terjed el.
Ő adja az erőt a gyümölcs terméséhez.

Debrecen, 2018.

A GAZDAG ÉS LÁZÁR

Élt egy nagyon gazdag ember,
Bíborba és gyolcsba öltözött,
Minden nap fényűzően vigadt,
Másokkal semmit sem törődött.

Lázár egy koldus, kapujánál
Feküdt tele fekélyekkel.
Szeretett volna jól lakni,
Gazda asztaláról lehullott

Morzsák is jók lettek volna.
Egy napon meghalt a koldus.
Felvitték őt az angyalok,
Ábrahámnak kebelére.

Nem sokára meghalt a gazdag,
És eltemették pompával.
A pokolban kínok között,
Felemelte szemét s látta,

Ábrahám keblén a koldust.
Felkiáltott; „Atyám, Ábrahám,
Könyörülj rajtam, küld el Lázárt,
Mártsa vízbe ujja hegyét,

Hűsítse vele nyelvemet,
Mert nagyon gyötrődöm a lángban!”
Ábrahám így szólt; „Gyermekem,
Jusson eszedbe, megkaptad,

Javaidat életedben,
Lázár hasonlóan a rosszat,
Ő most itt vigasztalódik,
Te pedig most gyötrődöl.

De közöttünk és köztetek,
Nagyon – nagy szakadék is van,
Hogy senki se tudjon átmenni,
Egyik oldalról, másikra.”

A gazdag tovább kérlelte,
Akkor küld apám házába,
Beszéljen nekik lelkükre,
Hogy ők ne kerüljenek ide.

Ott van Mózes s a próféták,
Hallgassanak mind órájuk,
Fogadják meg tanításaikat.
Ekképp válaszolt Ábrahám.

Debrecen, 2018.

SAUL MEGTÉRÉSE

Saul volt az egyik rettegett,
Üldözője a keresztényeknek.
Elment a főpaphoz és kért tőle
Damaszkuszba a zsinagógához,

Olyan írásos engedélyt, hogy
Ha útközben híveket talál,
Azokat megkötözve vihesse
Jeruzsálembe a papok elé.

Ahogy közeledett Damaszkuszhoz,
A mennyből, hirtelen nagy fény jött,
Mely elvakította őt és a
Körülötte lévő katonákat.

Saul földre esett s hangot hallott;
Saul! Saul! Miért üldözöl engem?
Ki vagy te Uram? – kérdezte,
Én vagyok Jézus, akit te üldözöl.

Kellj fel, menj be a városba és ott,
Megmondják neked, mit kell tenned.
A katonák kábultan álltak ott,
Nem láttak senkit, csak hangot hallottak.

Saul felkelt, kinyitotta szemét,
De nem látott semmit, megvakult.
Kézen fogva vezették Damaszkuszba.
Három napig nem látott, nem evett.

Rémült és kétségbe esett volt,
Nem tudta mi történik vele.
Meggyötört lélekkel elkezdett,
Imádkozni az Úr Istenhez.

Álmában látomása volt, hogy
Egy tanítvány jön el s meggyógyítja.
Ugyan ekkor az Úr szólt Anániáshoz;
Kelj fel, menj az egyenes utcába,

Keresd meg a Tarzusit, Sault.
Anániás megijedt, hogy hova
Küldi őt az Úr, ezért habozott.
Ám, az Úr szólt; Menj, gyógyítsd meg őt.

Választott eszközöm Saul, hogy
Hirdesse nevémet a népnek.
Anániás elment Tarzusihoz,
Elmondta az Úr parancsát neki.

Rátette kezét szemeire,
Saul megtelt Szentlélekkel s látott.
Majd felkelt és megkeresztelkedett.
Néhány napig még erősödött,

Idejét, a tanítványokkal töltötte.
Ott a zsinagógába hirdette
Jézust, mindenki csodálkozott.
A papok rossz szemmel nézték ezt.

Elhatározták, hogy megölik.
E terv, Saul fülébe jutott.
A tanítványok, városfalán át,
Egy kosárba leeresztették.

Így menekült meg Saul Damaszkuszból.
Jeruzsálemben ment és kérte,
Csatlakozhasson a tanítványokhoz.
Múltja miatt mindenki félt tőle.

Nem hittek neki, hogy megváltozott,
Barnabás, azonban elvitte,
Őt az Apostolokhoz, akiknek
Elmondta a vele történeteket.

Ezután velük együtt járt – kelt,
Hirdette az igét, vitázott is.
A Görög nyelvűek megakarták
Ölni, így Tartzusba menekült.

Debrecen, 2018.

Ajánlás a szerző műveiből:

Fényben élni

válogatott versek

Ebben a könyvben az első verseim olvashatóak. 2011 – től, 2015 – ig, főleg lírai hangulatúak, de válogatott versek révén több témakörből is találhatóak benne írásaim.

Az élet sója

válogatott versek

2015 – 2017 közötti verseim olvashatóak a könyvben, különböző kategóriákban. Többnyire spirituális és vallásos jellegűek.

Lélekből szólva

válogatott versek

Ez a könyv 2018 -ig íródott verseimből ad betekintést az alkotásaimról. Egy kis ízelítő a korábbi kötetekben található írásaimból.

Föld és Ég között

válogatott versek

A verses kötetemben 2019 – 2020 között írt műveim olvashatóak különböző témakörökben. Mese versek, természetről szóló versek, és ünnepi alkalomra írt versek alkotják többségét.

Égi szivárvány

válogatott versek

Ebben a könyvemben még található 2019 – ben írt verseimből, de főleg 2020 – 2022 között íródtak. Ünnepekről, természet csodáiról és mese versek is találhatóak benne.

Bibliai történetek versben sorozat:

Ezt a könyv sorozatot 2017 – től írtam, 2019 végéig. A sorozat négy kötetből áll;

I. Ószövetség, II. Újszövetség első rész, III. – A hegyi beszéd
– Újszövetség második rész, **IV. Újszövetség harmadik rész.**

Novellák

Ez egy novellákat tartalmazó kötetem, melyben különböző történetek és események játszódnak le. A témakörük változó a romantikustól, kalandokon át a történelemig bezárólag.

Egy igaz szerelem

spirituális történet

2020 – ban kezdtem el kisregényeket írni. Ez az első könyvem, amely igaz történeten alapul. Romantikus szerelmi történet, és az eseményeket spirituális megvilágításba helyezi.

Egy igaz út

spirituális életfilozófia

Ebben a könyvemben igyekszem bemutatni egy filozófiai spirituális utat. Az igazösvényen való járás elméleti és gyakorlati

oldalát. Az igazi spiritualitás és vallások megismerésén keresztül az álmokig, hogyan függ össze minden – mindennel.

Egy igaz út folytatódik

spirituális életfilozófia

A könyv címe is mutatja, hogy folytatódik az út megismerésének lehetősége. Néhány Szent életének rövid történetével, valamint a túlvilági lét törvényeivel. Angyalok és Missziós szellemek tevékenységeiről. A Mennyei és Földi világ közötti kapocsról, és ennek összefüggéseiről írok benne.

Nyári kalandok a Mátrában

kalandregény

A Mátra iránti rajongásomból megszületett egy kalandregény. Ez a könyv elvisz a hegységben található különböző ominózus helyekre. Feltárja a titkokat és legendákat. A természet pazar látványai és leginkább előforduló állatok, látnivalók bemutatása. A könyv végén 60 darab színes fotóval, melyek ezen helyszínekről készültek.

Az elveszett aranyrudak

romantikus kalandregény

Kitalált történet, melyben megtalálható a romantikus szerelem és a kalandok sora. A regény több helyszínen játszódik. Így röviden bemutatásra kerülnek a színterek, mely által több ismeretet szerezhetünk a különböző területekről.

**Valamennyi eddig elkészült könyvem olvasható E –
könyv formájában a Google Play könyvtárában.**

**Magánkiadásban, a könyvek megvásárolhatóak köz-
vetlenül a szerzőtől.**

Nagy szeretettel ajánlom figyelmükbe az elkészült könyveimet.

Elérhetőség: e – mail cím: pooredit3@gmail.com

A szerző honlapja: <http://www.pooreditrono.hu/>

TARTALOM

Előszó.....	3
Szeretet himnusza.....	4
Mátrafüredi kápolna.....	6
Úton a fény felé.....	8
Vándor.....	9
Csend.....	11
Lila akác.....	13
Két szív egy lélek.....	15
Ima.....	17
Gyász.....	18
Esély.....	20
Édes álom.....	22
Bátyámhoz.....	24
Atyám.....	27
Anyák napja.....	29
Noé.....	30
Ábrahám és Izsák.....	33

Jákob fia József.....	36
„Én vagyok a te Urad, Istened”	39
„Tiszteld Atyádat és Anyádat”	42
„Ne mondj hamis tanúbizonyságot”	45
A bölcs Salamon.....	48
Illés elragadtatása.....	52
Dániel az oroszlánok vermében.....	55
Jób próbatételei.....	58
Sárga csillag.....	61
Egy közkatona.....	63
Pearl Harbor.....	65
A negyedik dimenzió látomása.....	67
Látomás keresztelőről.....	69
November elseje.....	71
Élet temploma.....	73
Átmenet.....	75
Jézus ifjúkora.....	77
A Betesda tavánál.....	88
Advent.....	92

Hit.....	93
Remény.....	96
Szeretet.....	97
Imádkozás.....	99
Túlvilág törvényei.....	101
Jó éjt.....	103
Sas.....	104
Vihar a tengeren.....	106
Apukám emléke.....	108
Búcsú.....	110
Aranykapu.....	113
Múló idő.....	114
Szent karácsony.....	116
A piramis.....	118
Fohász a betegekért.....	121
A Földi könny.....	123
Húsvét ünnepe.....	126
A hegyi beszédről.....	130
„Boldogok az irgalmasok”	133

„Mert ahol van a ti kincsetek..”	140
„Senki sem szolgálhat két úrnak...”	141
„Ne ítélj, hogy ne ítéltessetek..”	144
Adakozás és imádkozás.....	147
„Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy...”	148
A Kapernaumi százados.....	154
A tanítványok kiküldése.....	156
A magvető példázata.....	160
A gazdag és Lázár.....	164
Saul megtérése.....	167
Ajánlás a szerző műveiből.....	172

